

savez

đorđe sudarski red

NEMOJTE SKIDATI TABLICE

nemojte skidati tablicu
sa imenom pokojnika
s vrata
ne uklanjajte njegova odela
nepotrebne sitnice
omiljene predmete
nemojte ništa uklanjati i dirati
jer njega ne možete
ukloniti

OBIČAJI

kada se dete rodi
u kolevku
novčanice stavljaju

posle venčanje (neposredno)
u belim kovertama
krupne svote
za medeni mesec

kada mrtvački kovčeg
u zemlju spuštaju
na njega sitniš pada

između svega toga
oskudica

PROLEĆNA PESMA

Gledam kroz prozor
pupe zvezde u noći
nešto kasnije pupe oblaci
pa sunce
vide se i grane voćaka
kako pupe

u čoveku pupi
koštica smrti

donosi plod

VERA

Ljudima treba verovati
vode te na kupanje
puste Ciklon B
potpišu primirje
da bi dobili u vremenu
pa onda rade neke druge stvari
za sutra se predviđa lepo vreme
pod ledenom kišom cvokoćem
avion poleće u 13 časova
sretni ste ako se to dogodi u 18

ona mi kaže
biću sutra u 19
ispred katedrale
veruj mi

BEZ NASLOVA

Moj džepni sat
kao školjka
zatvoren je
ne čuješ šum mora
samo šum vremena
otkucanjima teče
kada prestane
nekoliko okretaja i
ponovo se čuje

i moje srce
u zatvorenom kuca
kada se zaustavi
nema tog specijaliste
koji će ga pokrenuti

LJUBAV

noću
ostavljaš osvetljen prozor
da znam da si tu
da znam da me čekaš
da znam šta misliš
da znam šta osećaš

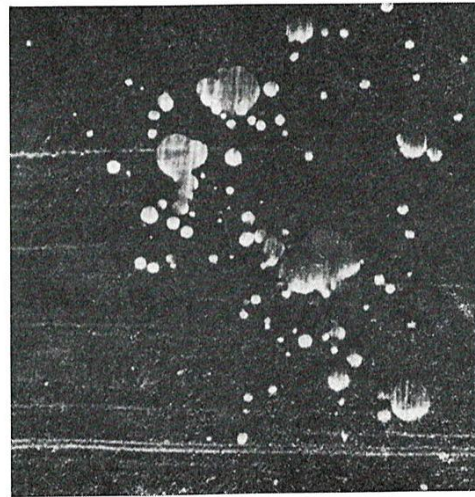
odlazim preko dve države
u grad daleko na severu
prema jednom prozoru
neosvetljenom

SAVEZ

sklapam ruke
na prsima
sastavljam sećanje u
jedan sasvim određen mozaik

sklopila si savez sa smrću
sklopila oči i
jednostavno
više nisi tu

nisam imao hrabrosti
za tako nešto
dospeo sam samo
do straha

PESMA O RESTRIKCIJI

kada mi srce otkáže
staće krv u arterijama
neznatno
kosa
nokti
brada
porašće

pod kopcima
pesak
staklo

posle mene
čak ni potop

SUMNJA

u različito doba
dana ili noći
dok šetam gradom
ili žurim
poslom obuzet
susrećem se sa ljudima
(čini mi se)
koji su umrli
ili poginuli

crv sumnje rije

da li sam još čvrsto
oslonjen o zemlju

pun mesec

milenko fržović

STEPENIŠTE

Ja tebi
Ti meni
Bacamo štap i
Hvatamo ga vešto

o majmune

Davno smo se popeli
Uz spiralno stepenište
Da bi nam se trag zametnuo
U kavezu

Mi smo
Sami i
Ovo je naša igra

PUN MESEC

Poješću
Tri jabuke
I razmisliti o devojčici i
Njenom psu

Zatim ću reći
Lakše je muškarcu nego
Devojci

Cvet na putu
Velik
Kamen sam uneo u kuću i
Led se topi

Ispod velike je mala soba

Svetlost i mrak
Vatra uništava
Grad i kosa pokriva
Leda naroda

Zene nose
Breme i

Osmehuju se
Preko ramena

Poezija
I drugo

Pun je mesec

Tigar je lizao
Rešetke u vrtu
Gorele su
Knjige

DALEKO OD KNJIGA

Zora
Rudi
U krošnjama
Daleko od knjiga koje su
Ciste i
Prljave
Reka
Blista
Plava i providna kao vazduh u planinama
Duboka

DEVOJČICAMA

Usne se rumene
I bele im se
Zubi i poljupci se slažu na
Izabranom
Atletski
Građenom
Načitanom i
Cutljivom
Onom što zbija šale
Kad progovori